

SLOVENSKI NAROD.

(shaja vsak dan sveder, isimi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 18 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za tisk plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O našem političnem položaji.

IX.

Napad na slovenske poslance. — Razžaljenje slovenskega naroda. — „Zadoščenje in stvarne koncesije“.

(Konec.)

Pojedini Slovenci, slovenski občinski zastopi in krajni šolski sveti na Koroškem potezajo se že mnogo let za ustanovitev slovenskih ljudskih šol, po nekod že več nego trinajst let. Vlagali so prošnje, rekurze, pritožbe, do c. kr. okrajnih šolskih svetov, do deželnih šolskih svetov, do ministerstva za bogočastje in nauk; odbijali so žilavo in vztrajno vse mahinacije raznih javnih faktorjev, „Schulvereina“ in pojedinih Nemcev; storili so sploh vse možne po zakonu dopuščene korake, da bi dobili šole v svojem jeziku, mej drugim tudi to, da so se često bodisi pojedinci, bodisi skupine obračali do slovenskih poslancev, naj se zanje zavzamejo. Pojedini poslanci, najuplivnejši mej njimi, so druge dolgo zadržavali in se najodločneje protivili, da se store odločnejši koraki, ker bi se s tem vlada razdražila; konferirali so s predstavniki ministerstva, zadovoljevali se z obljubami, katere so jim ti dajali in niso bili pri volji, da bi se vsa stvar spravila pred parlament, kar je bilo treba storiti, da se ustreže često ponavljanim prošnjam koroških Slovencev, njih pozivom in klicem na pomoč. Stvar je konečno vendar prišla v parlament in minister bogočastja in nauka je dal odgovor, kateri je izzval tudi prof. Šukljeja, da se mu je primerno videlo zavzeti se za stvar v parlamentu. Odgovoru prof. Šukljeja so najbolj pritrdjevali Slovenci, Hrvati in Mladočehi; le Mladočehi je zahvaliti, da je sploh Slovenec prišel do besede. Pritrdjevanje vseh teh pa je izzvalo pritrdjevanje tudi mnogih drugih državnih poslancev. Vse to vkupe porazilo je naučnega ministra in izzvalo ministerskega predsednika, da posreduje. Primerilo se je, da je bila upravitelje dni deputacija koroških Slovencev na Dunaji in tudi to je pripomoglo k rešeni pridobitvi za šolstvo koroških Slovencev. A pomaglo je k temu mnogo še nekaj — namreč javno mnenje slovenskega naroda glede koroškega šolstva in sploh glede slovenskih rečij. Razni slovenski poslanci so v mejsobojnih pogovorih, v pogovorih z drugimi in v

klubih povdarjali javno mnenje slovenskega naroda, javno mnenje, v katerem izgubljajo poslanci zaslonbo, proti kateremu se morajo boriti, katero jih tira v skrajno opozicijo in to opozicijo bodo morali nastopiti, ako se Slovincem ne da primerno in čim izdatnejše zadoščenje zaradi govora naučnega ministra. To je rekel tudi prof. Šuklje v svojem govoru: zagrozil je s skrajno opozicijo poslancev slovenskega naroda in s programom hrvatskega državnega prava (on je sicer rekel „jugoslovanskega“ ali takšnega ni; mej Slovani na jugu je samo hrvatsko državno pravo). Ako se je torej dosegel kakov uspeh, ako se je glede slovenskih šol na Koroškem nečesa nadejati, to je pripisati v prvi vrsti neutrudnemu zavzemanju slovenskih rodoljubov na Koroškem in poleg slovenskih poslancev, kateri so bili ne samo dolžni, ampak tudi prisiljeni zavzeti se konečno za stvar tako kakor treba, tudi Mladočehom in javnemu mnenju slovenskega naroda, katero bolj in bolj zahteva, da preidejo slovenski poslanci v skrajno opozicijo, da se postavijo v isto vrsto z Mladočehi.

Zaradi tega javnega mnenja in glede na to, da so nekateri slovenski poslanci že prešli v opozicijo in da tudi drugi že z jedno nogo stoje v opoziciji, dobil bode morebiti slovenski narod tu in tam še kako mrvico, katera mu seveda gre po zakonu in pravu, a to se bode vse tako prikrojilo in tako kazalo, kakor da so to dosegli „slovenski poslanci“ s svojo praktično politiko, odobrujoč vladajoči sistem in podpirajoč obstoječo vlado. Toda v resnici se bode dala takšna mrvica zato, da se vzdrže „slovenski poslanci“ v obstoječi politiki, da ne poslušajo javnega mnenja, da ne stopijo v skrajno opozicijo, v katero je nekaj poslancev že stopilo, v kateri pa drugi tudi že stoje z jedno nogo. Dоследno pripisati bode te pridobitve javnemu mnenju slovenskega naroda, a ne „slovenskim poslancem“, niti njihovi „praktični politiki“. Koliko več bi se dobilo, če bi vsi, držeč se javnega mnenja, ne prosjačili, ampak odločno in vztrajno zahtevali za slovenski narod tistega, kar mu gre po pravu in po zakonu, ter se v to svrhu ne plašili stopiti v opozicijo. Hipno, navidezno bi to znabiti škodilo. Trajno in dejanski bi pa to samo koristilo. Nobena vlada, naj jo vodi Taaffe ali kdo drugi, ne more dolgo prezirati pravnih in zakonitih tirjatev nobenega naroda, a najmanj naroda slovenskega in

hrvatskega, preznamenitega že po svoji legi v monarhiji Habsburžanov, če si je ta narod svest svojih pravic, in če njegovi zastopniki, naslanjajoč se na javno mnenje naroda, zahtevajo odločno in vztrajno izvršenja zakonitih pravic proti narodu, katerega zastopajo, če odbijajo napade in žaljenja, če se lotijo borbe proti onim, ki tlačijo ta prava. To zahteva čast in korist naroda, to zahteva pravica samobrambe tako pojedinca, kakor naroda, pravica, ki je zapisana v srca vseh zdravih pojedincev in naroda. Pojedinec, kakor tudi narod greši zoper svojo človeško dolžnost, ako dopusti, da se njegove pravice teptajo; ako ne čuti, da mu je žaljena pravica, ne osoba, ko se mu tepta pravica; ako je pravi filister, katerega označuje egoizem in materijalizem; — in on ne sme tožiti, če se ga ob tla zažene in tlačijo, saj se sam vede kakor črv. Samo tist je vreden žaljenja, kdor čuti, da mu je žaljena pravica, in kdor se z vsemisljivimi silami bori za to pravico. Svrha prave je mir, sredstvo k temu je borba.

K jutrnji dijaški veselici v Kranji.

V Ljubljani, 20. avgusta.

Večkrat smo, ko so se bližale velike počitnice, pozivljali naše velikošolske in srednješolske dijakke, naj se zavedajo svoje narodne dolžnosti tako, da s primernimi predavanji ali besedami bude in poučujejo ljudstvo. S tem je po našem mnenju doseženo dvoje: da se dijaki družijo tudi v počitnicah ter tako goje ožje prijateljstvo in pa da navdušujejo za narodno delo. Oboje je silno važno. Ožja prijateljska vez, v dijaških letih sklenjena, bode mladino našo, ko stopi v praktično življenje, varovala, da ne zabrede na opolzla in nevarna pota stanovske mržnje; navduševanje za vztrajno narodno delo pa je potrebno zato, ker nas vsakdanje prebitke skušnje uče, koliko težavnega dela in požrtvovalnosti bode še potreba, da si Slovenci kot narod priborimo veljavo in moč.

Veselilo nas je, da besede naše niso padale na skalnata tla. O tem so nam dokaz razni dijaški shodi, zlasti pa dijaške besede, ki so se poslednja leta z dobrim gmotnim in še boljšim moralnim uspehom prirejale po raznih krajih slovenske domo-

LISTEK.

Moj šopek.

(Pismo.)

Milostiva gospa! Vprašali ste me že tolikrat, zakaj se ne ženim? Poskušali ste me že mnogokrat zaplesti v sladke zakonske vezi, pa vsikdar sem Vam še srečno ušel. In prav je bilo tako. Vi ne poznate mojih strastij, mnogih strastij, katerih bi se moral znebiti v zakonskem življenju, strastij, katere so mi postale tako svojstvo, da brez njih, kakor riba brez vode, ne bi mogel živeti.

Jedna teh hudih strastij je ta, da obiščem vse narodne slavnosti. Sokolski shod, občni zbor družbe sv. Cirila in Metoda, desetletnica te ali one čitalnice, Zagrebška in Praška razstava: povsod ste me videli. To mi je nekak duševen kruh. Kedar sem se v svojem poslu natrudil in nadelal, da mi akti na moji mizi kar od dalječ mrze, takrat mi pride takšno vabilo na narodno veselico kakor kaplja dežja v suši. Jaz ne delam s temi vabili

kakor oni, ki v narodni svoji stiskavosti mislijo le na izdatek, zvezan s tem vabilom. Ne, nego naslonim se na svojem stolu nazaj, ogledam si tisk in papir, potem proučim program, točko za točko. Prijatelj sem osobito pevskim točkam, v slast mi gredo tudi Sokolski nastopi. In ko tako ocenim ves program, potem se zamislim v lep kraj, kamor pojdemo in pred dušo mi vstane lep kos slovenskega sveta, kos naše zemlje, obrobline z zelenimi hribi, zadej z veličastnimi snežniki, zemlje, razdeljene v lepe travnike in bujna polja, obsejane z mičnimi hišicami, zemlje, ki mi je najlepša, ker tam prebiva moj ljubljani rod.

Milostiva! In ko pridrdra na vkupno postajo naš posebni vlak, potem me vidite mej prvimi gosti. Podaste mi roko in ponavljate Bog ve kolikrat povedano resnico, saj ste vedeli, da brez mene ne bo. Potem pa še hudomušno pristavite, da me bode danes oženili. Ne, milostiva! Drugo je, kar me vleče; samec sem, ne ravno prestar in pregrd. Moj Bog, dovolite mi, da si nekoliko domišljujem. In s to zavestjo stopam tje v narodni trg, okrašen z zastavami, slavoloki in cvetjem. In ko mi pridejo

nasproti naša slovenska dekleta, jedna lepša od druge, pa mi tako kar celo kopico šopkov ponudijo in ko mi potem takova bistrooka vila z nežno roko odbere najlepši šopek, pa mi ga pripne na prsi ne pozabivša me poprej z iglo v roko vbosti, milostiva, potem sem ves srečen. In te samske sreče Vam ne prodam za noben denar. Jaz nisem Mahničev in lep pogled iz takega nedolžnega očesa me razname in me oblaži. Ko truden ležem zvečer po premnogem korakanju, tedaj mi stopijo pred oči vse te slike ob jednom in tudi teh sanj Vam ne prodam za zakonsko Vašo srečo.

Mnogoletna pokroviteljica ste mi, Vi znate, kako dobro deje temu mrzlemu samcu, če ga takšna iskušena roka vodi, kakor mornar svojo barčico, v konečni zaliv zakonskega miru. Vodite me še naprej. Bojim se, da se utopim.

Moj šopek! Bilo je zopet na takšni slavnosti nekje, recimo „na lepem kamnu“. In ko sem tako civilno stopical za rudečimi „Sokoli“, tedaj je prišel, prifrčal, privihral ali kako bi povedal — šopek nad mene, lep šopek; bela roka, drobni prstečki, črna glavica in svitle oči: to Vam je zame

vine. Zato smo tudi letošnjo veselico višje gimnazijske mladine slovenske, katero priredi jutranji dan v Kranji na korist fondu za Preširnov spomenik, pozdravili prav z iskrenim veseljem. Za spomenik pesnika velikana in ob grobu njegovem! Prvo nam dokazuje, da se nadepolna naša mladina iz dna srca zaveda, kaj je dolžna Preširnovemu spominu; drugo pa nas navdaja z upanjem, da si bodo za vse dobro in lepo vneti mladeniči, na katerih ramah bode slo-nela kedaj bodočnost slovenskega naroda, takrat, ko bodo polagali venca na grobova pesnikov prvakov, segli v roke v prisego, da bode v srcih njih-ovih vedno tako živa ostala domovinska ljubezen, kakor je kipela v srcih Preširnovem in Jenkovem.

Toda kupa radosti ni mogla ozstati brez kaplje pelina. To kapljo spustilo je vanjo uredništvo „Slovenčev“, ki se z onim istim cinizmom, kateri zamoremo pri njem opazati v poslednjih časih tako pogostoma, kedar gre za kako narodno stvar, za-ganja v prirejevalce Kranjske slavnosti ter jih skuša denuncovati. Vemo dobro, da „katoliška“ go-spoda namena, kateri je imela, dosegla ne bode. Ravnateljstvo višje gimnazije Ljubljanske je na srečo izročeno možu, ki dobro vé, kako srednje-šolska mladina zamore najsrečneje porabljeni svoje počitnice; veselica, v katero se zaganja škofijski naš kolega, bode se poleg tega vršila pod pokrovi-teljstvom profesorja, ki je že izkusil mržnjo in ovajozeljnost „Slovenčev“. Zaradi tega smo torej lahko mirni.

Povzdigniti pa moramo glas svoj proti nau-kom, ki bi se iz „Slovenčevega“ napada izvajati mogli. Ponosni moramo namreč biti, ako vidimo mladino tudi zunaj šolskih sob delavno. Zato mo-ramo najodločneje obsojativsacega, ki jej želi za-greniti to delavnost. Naj se nam ne ugovarja, da zato ni treba dijaških shodov in veselic. Kdor misli, da bode dijak o počitnicah brez vzpodbuje kaj res-nega storil, silno se moti. Nikjer pa ne more do-biti toliko vzpodbuje, kakor od svojih tovarišev, ako je z njimi dogovorjeno večje skupno delo.

In tako skupno delo, katero je našo srednje-šolsko mladino poleg truda stalo tudi mnogo de-narnih žrtev, bode jutranja veselica v Kranji. Po-kažimo torej vrlim našim dijakom, da ogromna ve-čina slovenskega razumništva strogo obsoja razdeva-joče tendence „Slovenčeve“. Pokažimo jim to z obil-nim obiskom njihove veselice in navdihnimo jim s tem novega navdušenja, za nadalnje narodno delo. Na svidenje torej jutri v starodavnem Kranji!

Izložba učil.

V Zagrebu 16. avgusta.

Včeraj otvorjena izložba učil ima smoter učiteljstvo hrvatsko-slavonsko seznaniti s pripomočki, koji olajšujejo nazorno poučevanje. Podpirajo jo bo-gate kolekcije najboljših firm naše monarhije, a ona nam ipak kaže stališče sedanje prosvete, ker so v nji izložile najznamenitejše šole naše širne domovine svoje pripomočke, kojih se poslužuje učiteljstvo pri pouku. In prav to je, kar nas najbolj zanimlje in kar nas, smemo reči, navdaja s po-sebno radostjo. Prav ta del izložbe svedoči nam, da naše učiteljstvo stoji na stališči moderne nao-braženosti in da se v tem oziru naše šole smejo meriti s šolami najizobraženejših narodov v Evropi. Tako hrvatsko časopisje.

najlepši tableau in z mladostno gibčnostjo ujel sem Vam ta šopek.

Danes je že tretji dan. Pisarniški sluga me je že prišel poklicat na moje navadno delo. Ta fi-listerska figura; smrt bi mi bila v tem trenutju ljubša. V postelji ležim. Poleg mene pa leži na mizi oni šopek. Njegove cvetlice so žalostne povesele glavice, ali tajeu miris širi se še vedno po sobi. Vidi se mi, kakor da je parfumovan. Blažena roka, ki mi ga je poslala! Bela roka, črna glavica in svetle oči... Kako sem gledal, da bi ugledal v tem številnem društvu ono dariteljico šopka. Kdo ve, katera je bila? — Pač; jedno trenotje je bilo tam ob dolgej mizi, ko je švigla mimo mene. Isti parfum. Jeli mogoče? Ista je bila. Potem pa mi je izginila. — — — — —

Bledi šopek leži na moji mizi. Milostiva, po-vejte mi vender, iz katere ročice je pal. Tako elegično me pogledujejo iz njega vijolice in dišeče resede; tako me boli srce za njo. Ali bolje je, ne povejte nikomur, da sem svoje srce pozabil „na lepem kamnu“.

Poznalci trdijo, sekcijski načelnik dr. Kršnjavi sam se je izrazil, da ta izložba v vsakem oziru prekoša vse dosedanje izložbe učil Avstro-Ogerske. bodisi po raznovrstnosti, bodisi po kakovosti izlo-ženih predmetov. Samo po sebi je torej umevno, da bode na vse zanimajoče se občinstvo vplivala s privlačno silo. Tako so nas včeraj — prvi — po-setili češki bratje, učitelji. Na svojem počitnem potovanji v Benetke niso se strašili daljnega pota v Zagreb, da se tu radujejo na bratskem uspehu. Večerni vlak pripeljal jih je malo ne jedno stotino. Dasi se je prepovedalo tukajšnjim društvom, da bi je korporativno in svečano pričakovali, zbralo se je vzlic tej prepovedi preko 4000 ljudi na kolodvoru, ki so z burnimi živio-klici in prisrčnimi pozdravi vsprejeli zastopnike bratskega naroda. Privatao navzočni pevci štirih hrvatskih pevskih društev pozdravili so prišlece z „Liepa naša domovina“, a g. Sollar ml., sin velerodoljubne trgovske hiše, po-zdravil je Čeha z iskrenimi besedami, mej ko-jimi je rekel: da neodvisnega meščanstva kralje-vega Zagreba iskrena želja je, naj se zastopniki bratskega naroda počutijo v njih sredini kar naj bolje, naj se v njem tako srčno radujejo, kakor jih ono prisrčno pozdravlja. Prisrčni ta vsprejem je dolgotrajno odobraval navzočno občinstvo in sto-prav, ko se je poleglo prisrčno pozdravljanje za-hvalil se je češki učitelj g. Frumar na prisrčnem pozdravu, govoreč mej drugim: „Prišli smo z za-vestjo, da so Čehi in Hrvatje sinovi jedne matere Slave, ter se čutimo srečne, da najdemo to zavest tudi tu tako živo in bujno cvetočo“. Velikanski sprevoz — kajti ljudstva je v tem naraslo še na tisoče — pomikal se je dalje v mesto po Ilici na Jelačićev trg, odkoder so se razšli, da so krenili v svoja počivališča. Toliko o tem.

Izložba se je otvorila včeraj prav ob oblet-nici jubilarne gospodarsko-gozd. izložbe. Dolgo pred najstjo uro zbralo se je polno odličnega občinstva, a točno ob 11. uri dospel je sekcijski načelnik dr. Kršnjavi v spremstvu vladnega komisarja g. Mo-šinskega in vladnega tajnika g. Viktorina. Pevsko društvo „Kolo“ pod vodstvom g. prof. Novaka za-pelo je učiteljsko himno „Naše zemlje s triju kraja“ in na to je pozdravil g. Mato Gršković g. sekc. načelniku, ter ga pozval, da blagoizvoli proglasiti izložbo učil kot otvorenjo. Gosp. dr. Kršnjavi poudarjal je v svojem govoru, da pozna izvrstno organizacijo hrvatsko-slavonskih šol, istotako iz-vrstnost njih učiteljstva. Ta organizacija in ta iz-vrstnost učnih močij je omogočila sijajen uspeh te izložbe, kojoj on nazivlje najboljše, kar jih je bilo dosedaj v Avstro-Ogerski; dasi so danes pripomogle še tuje firme in moči temu uspehu, nadeja se on, da bode mogel v kratkem pozdraviti prav tako iz-vrstno čisto domačo izložbo. Nato je označil izložbo kot otvorenjo, pevci pa so zapeli „Liepa naša do-movina“, in g. sekc. načelnik napoti s s svojim spremstvom po raznih sobanah, proučujoč izložene predmete.

Izložba ni urejena po raznih strokah, nego — po raznih firmah in posameznikih v vestibulu (kr. zem. obrtne šole), po galerijah in v 9 dvoranah. Stene so pokrite z zemljevidi, tabelami, zgodovin-skimi slikami in dr. V vestibulu so šolske oprave, klopi, table, telovadska orodja, jeden model za orglje in jeden harmonij. Poleg tega so različne igrače za zabavišča. Vseučiliška knjigarna v Za-grebu je izložila pisalno in risarsko orodje, fizikalne aparate in dr. Osieško učit. društvo „Zajednica“ udeležilo se je veledobro in dela vso čast svoji de-visi: „suri orao nebu pod oblake leti — „Zajed-nica“ radom k' svojom meti“... Jako lepa je bu-čela v spiritu od Bogdana Penjića. Zbirka starih šolskih knjig od Marijana Kukovića spominja nas časov, ko je strogi „šolmašter“ ubijal s palico mo-drost v mlade glavice. Pichlerjeva udova na Du-naji je v 1. in 2. dvorani izložila bogato zbirko učil. Osobito zanimiva je zbirka mineralij in raz-nega blaga. Firma Calderoni v Budimpešti je izlo-žila jako lepe telurije in jeden mikrofon z jako občutnimi membrani. V četrti dvorani je izložba ogerskega muzeja z izdelki od mavca, lesa in le-pimi risarskimi predlogi. Knjigarna Hartmanova ima v svoji lepi zbirki ameriški stroj za pisanje. Učilska izložba srednjih šol v osmi in deveti dvo-rani ima anatomske preparate, mej njimi vidimo razudeno nežno vijolico poleg velike buče. Zbirka zlahtnih kamenov od Dubeka iz Češke zanimlje osobito krasni spol učiteljstva. Jeden pogled še na oddelek ženskih ročnih del, kder posluje gospa rav-

nateljica Basariček. Ornamenti teh del vzeti so iz motivov vseh narodnostij. Orodja in ročnosti, koje omogočuje pouk v tej stroki, ceniti zna le večak.

Nismo se še ločili od zanimive izložbe. To so le utisi prvega dne — a reči se sme, da je vredna poseta tudi od strani našega slovenskega učiteljstva. Neznatni troški tega pohoda obrestili se bodo ob priliki, ko bomo i mi v beli Ljubljani pokazali na svojo izložbo: To je našel —

Slovenska učiteljica.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. avgusta.

Deželni zbori.

Konservativci razširjajo vest, da se bodo de-želni zbori sklicali še tekom meseca novembra in nemški nacionalci jim pomagajo pri tem. Konser-vativcev je strah pred razmerami v drž. zboru, nacionalci pa upajo, da bodo liberalci propadli v dež. zboru češkem in da bode potem zanje naj-ugodnejša prilika pobiti svoje nasprotnike. Najbrže se bodo deželni zbori sešli šele meseca decembra, kajti vladi je do tega, da se reši državni proračun za l. 1893 še pred novim letom, zato pa bo mo-rala sklicati drž. zbor saj oktobra meseca.

Dr. Rieger.

„W. Allg. Zeitung“ javlja, da bode dr. Rieger pri prvi priliki imenovan članom gospodske zbornice.

Čehi in Nemci.

Nasprotstvo mej Čehi in Nemci postalo je zopet jako veliko. V Pragi je neki mizarški poma-gać, katerega so Nemci zaradi njegove češke na-rodnosti tako preganjali, da je zblaznel, ustrelil za neko nemško družbo ne da bi bil koga zadel, v Ji-hlavi pa Čehi niso varni svojega življenja in o zad-njih praznikih prišlo je do pretepa; Čehi so bili napadeni in so se branili; pri pretepu so bile ne-katere osebe nekoliko ranjene, tako Čehi kakor Nemci. Valed tega zagnali so Nemci grozen krik, seveda le zato, da bi od svojih rojakov odvrgli krivdo in jo naložili Čehom. V to svrhu alarmirali so domače in inozemsko časopisje in s pomočjo ofi-cijoznega aparata nameravajo osramotiti češki narod pred vsem svetom kot „zdivjan rod“, katerega treba z brutalno silo pritisniti ob zid. — Sodna preiskava bode kazala, kolika krivda zadene Čeha in kolika Nemca, trezno misleč in razsoden človek pa se mora z gnevom obrniti od počenjanja nemških in oficijoznih listov ki bi iz teh afer radi kovali verige, s kate-rimi bi bilo okleniti narod češki. Sprava mej na-rodni se na tak način gotovo ne pospešuje, obratno to le še pomaga ovirati jo korenito.

Češki napisi na vojašnicah.

Občinskemu svetu Praškemu je bilo, kakor znano, prebiti precej trd boj, ker je hotel na novi domobranski vojašnici napraviti samo češki napis, dočim je vojaško oblastvo zahtevalo samo nemški napis. Občinski svet Praški napravil je naposled latinski napis, a s tem stvar še ni končana, kajti dokazalo se je, da so svoječasnno bila vojaška oblastva pravičnejša tirjatvam naroda, ki je zidal vojašnico, in dovolila dvojezične napise, kakersni so še dandanes v mnogih čeških in nemško-čeških mestih in kakersen dvojezični napis imamo tudi v Ljubljani na Trnovski vojašnici, dočim ga ua de-želni domobranski vojašnici ni. Na podlogi zbranih materijalij nasvetovalo bode češko namestništvo, naj se dovoli dvojezični češko-nemški napis na novi domo-branski vojašnici v Pragi.

Avstrija in Vatikan.

Razni listi naznaujajo, da je papež pisal ce-sarju o priliki njega rojstnega dne posebno pismo, v katerem mu je čestital ob jednem pa izrekel ob-žalovanje, da razmere mej Avstrijo in Vatikanom niso več tako dobre kakor nekoč ter prosil, naj cesar zastavi ves svoj upliv, da se doseže pora-zumljenje.

Vnanje države.

Razmere v Srbiji.

Nasprotstvo mej radikalnim ministerstvom in regentom Ristićem priklopelo je do vrhunca. Ristić zahteva, da voli skupščina tretjim regentom ali ge-nerala Bogičevića ali bivšega poslanika v Parizu Jevrema Gruića. Oba sta zanesljiva privrženca libe-ralne stranke in zato, da jima zagotovi volitev, brani se Ristić sklicati skupščino. Vojni minister in minister notranjih rečij v Pasićevem ministerstvu odpovedala sta se le zato, da bi — po nalogu Ri-stića — spravila Pasića v veliko stisko in ga pri-morala podati ostavko. O vojnem ministru se sicer trdi, da je podal ostavko, ker ni bil imenovan ge-neralom, kakor se mu je baje obljubilo, ko je ustopil v ministerstvo, a to je le izgovor. Radi-kalni krogi sodijo, da bo Ristić naročil najprej ge-neralu Savi Gruiću, da sestavi novo ministerstvo, če bi pa to ne bilo mogoče, ali če bi ta odklonil, potem pozval bi Ristić dosedanjega ministra notra-njih rečij, Milosavljevića, in potem šele Pasića. — Pasić seveda tudi ne drži križem rok. Za jutri

Dalje v prilogi.

sklical je veliki odbor radikalne stranke, da izreče ta svoje mnenje o politični situaciji in se končno postavi na določeno stališče proti Ristiću. Vidi se, da je ta kriza prav za prav boj mej Ristićem in Pasićem — kdo bode zmagal pa še ni moči povedati.

Italijanska zbornica.

V ponedeljek vršil se bode pod predsedstvom kralja ministerski svet ter ukrenil kar treba glede razpuščenja zbornice in glede novih volitev. Najbrže se bodo vršile volitve koncem meseca oktobra ali vsaj sredi meseca novembra, določeno pa to še ni. Vlada obrača vso pozornost na to, da v kraje, ki so opozicijsko volile, premesti energične prefekte, ki bodo vedeli uplivati na izid volitev.

Nemška vojska.

Izvestna vojaška stranka na Nemškem deluje že več let na to, da bi se stalna vojna nekoliko pomnožila, zato pa doba aktivnega službovanja znižala na dve leti. Govorica, da bode vojna uprava zahtevala novih izdatkov v vojaške namene, bila je povod, da se je razširila vest, ka mislijo upeljati dveletno službovanje. Cesar Viljem ovrgel je to vest sam in rekel pri tej priliki, da mu je maloštevilnejša, a dobro izvežbana vojna ljubša od mnogoštevilne, a slabo izvežbane. Potrdil pa je, da bo vlada zahtevala novih stroškov v vojaške namene.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina

дне 28. julija 1892 v Postojini.

(Dalje.)

A. Družbine šolske zavode.

Ne bomo č. skupščinarjev nadlegovali z opisom zgodovinskega razvoja teh družbinih naprav, saj itak vse to najdejo v Vestnikih I—V. Le na sedanji stan opozorimo.

a) Zabavišče ali otroški vrtec v Celju. Pod vodstvom odotnih č. šolskih sester, ki so si stekle že neprecenljivo zaslugo za vzgojo slovenskih deklic na južnem Štajerju, naš vrtec prav lepo uspeva. Do 60 otrok obiskuje to zabavišče.

b) Zabavišče pri sv. Jakobu v Trstu je pristao semenišče za ondotno našo ljudsko šolo. Otrók je zahajalo vanj čez 70.

c) Iz tega zavoda se je rodila družbina slovenska ljudska šola pri sv. Jakobu v Trstu, v kateri se poučuje po učnem načrtu, kakor v drugih šolah na Primorskem. S šolskim letom 1891/92 odprli smo IV. razred, tako da je letos šola spopolnena. Kot IV. učiteljska moč nastopil je v jeseni učitelj Fran Delcott, ki pa je s koncem leta službo odpovedal. Ker se po dosedanjih skušnjah oglašajo za I. razred čez 100 otrok, zato je predlagalo načelnštvo Tržaške podružnice, da se naj osnuje tudi paralelka. Vodstvo je, uvažajoč tehne pedagoško-didaktičke uzroke, v 57. seji ukrenilo, da tržaško načelnštvo nemudoma priredi učno sobo za paralelko, ob enem je tudi razpisalo dve učiteljski mesti, na jedno vsprejme učiteljco, da bo poučevala i v ročnih delih, ker je marljiva učiteljica Delkin itak preobložena. V to šolo je bilo sprejetih: I. razred 93, II. 86, III. 65, IV. 42, torej 286 učencev. Profesor dr. Karol Glaser, katerega je vodstvo posebej za to naprosilo, obiskal je kot društveni nadzornik to šolo, za kar mu bodi iskrena vodstvena zahvala! Istotako je bil meseca maja pri pouku v vseh razredih navzočen c. kr. okrajni nadzornik I. Dolinar. Oba nadzornika sta se o šoli dokaj povoljno izrazila. Dne 14. julija bil je šolski sklep s preskušnjo, katere se je v vodstvenem imenu udeležil glavni tajnik s prvomestnikom moške podružnice poslancem M. Mandčem in z več druge gospode in starišev. Izvestitelj z veseljem konstatira, da se je preskušnja vedelobno obnesla. Videti je bilo, da si je učiteljstvo v svesti svoje vzvišene naloge in da otroci kažejo veliko zanimanja za učne predmete. Istotako so se obiskovalci pohvalno izrazili o veliki zbirki ročnih del tako zabavišča kakor četvero-razrednice. Da se šola vsporedi drugim javnim zavodom, vložilo je vodstvo že dné 14. maja 1891, št. 1258, in zopet dné 11. novembra 1891, št. 1477, prošnjo za pravico javnosti, ker ta zavod že odgovarja vsem zakonitim določbam. A žal, da na to svojo ulogo vodstvo še dozdej ni dobilo odgovora! (Čujte!)

č) Istega popoldne je vodstveni tajnik z nekaterimi Tržaškimi rodoljubi obiskal i zabavišče v Rojanu ter bil navzočen pri kratki preskušnji. Gospoda se je soglasno izrekla, da je v tem zavodu učni in vzgojni uspeh najpovolnejši. O, želel bi bil navzočnosti kakoga slovenskega mladeža, da bi bil slišal deklamovati nekako 4letnega dečka, kako moramo ljubiti svojo domovino — njegovo

srce bi se moralo omečiti! — Sem je zahajalo okrog 60 otrok.

d) Prestopimo na Goriško! Vsled letnega poročila goriške moške podružnice je obiskalo družbino zabavišče v Pevmi čez 60 otrok.

e) Zabavišče v Podgori pa, katero ima svoje zavetje v lepih in zračnih prostorih ondotnega „katoliškega bralnega in političnega društva“, zbiralo je redoma do 80 slovenskih otrok.

Ker se društvo „Sloga“ v Gorici, ki vzdržuje svoj „otroški vrtec“ in „trorazrednico dekliško“, bori v očigled tolikim žrtvam, ki jih naklada narodna organizacija goriškim rodoljubom, z denarnimi težkočami, prihitela je „Slogi“ vsled njene utemeljene prošnje naša družba uprav v zmislu naših pravil na pomoč z izdatnišo novčno podporo. Tako si smé torej naša družba prisvajati tudi delež na vzgoji te mladeži v

f) zabavišču društva „Sloge“, katero obiskuje do 100 otrok, in

g) v slovenski trorazrednici dekliški istega društva s 145 učenkami. (Dobro!)

Ker so pa v Gorici roditelji 440 slovenskih otrok — pred c. kr. notarjem, da ne bo nikacega dvoma o pristnih podpisih (Čujte!) — podpisali spoštljivo prošnjo do visocega c. kr. ministerstva za slovensko ljudsko šolo — in se ne vé, kedaj bo vse to ugodno rešeno — nasvetovala je naša podružnica nujni potrebi ustreči in te otroke spraviti v domače zavode. Vodstvo je odobrilo te nakane, in tako se morajo začetkom bodočega šolskega leta osnovati še trije zavodi v področju goriške podružnice. (Izborni!) Upamo, da slavna skupščina tudi pritrjuje temu ukrepu, kajti oprezovanje bilo bi le izdaja zgoraj imenovanih slovenskih otrok v laške zavode, od koder bi jih težko kadaj dobili nazaj. (Tako je!)

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Vsem onim častitim p. n. naročnikom našega lista,) kateri nam naročnine ne vpošljejo do 25. dne t. m., uljudno naznanjamo, da jim bode list dne 26. t. m. ustavljen. Upravništvo „Slov. Naroda.“

— (Češki gostje v Ljubljani.) V ponedeljek ob 1/23. uri popoldne pripelje se s poštnim vlakom iz Trsta nad 100 čeških gostov, večinoma učiteljev, v Ljubljano. Ostali bodo dva dni tukaj, da si ogledajo naše glavno mesto. V vseh krajih, kjer so se do zdaj mudili češki bratje, vzprejemal jih je hrvatski in slovenski narod naudušeno. Brez dvoma bode tudi naša bela Ljubljana dostojno pričakala in pozdravila drage nam goste s slovanskega severa. V torek zvečer prirede Ljubljanska narodna društva veliko skupno veselico na čast češkim gostom. Kdor bi hotel še oddati kako sobo za dve noči, naj se blagovoli oglašiti pri predsedniku učiteljskega društva g. nadzorniku Žumru.

— (Po Šoštanjski slavnosti.) Celjski nemški listič in za njim seveda Graška tetka iz Stempfergasse poročata z vidno nezadovoljnostjo, da je bil o minulih praznikih okičen v vzprejem gostov tudi kolodvor Šoštanjski s slovenskimi ali — kakor pravita jako duhovito nemška lista — bolje rečeno s francoskimi zastavami ter vprašujeta zvedavo, da li se je okičenje zgodilo z dovoljenjem železniškega vodstva. Šoštanjskim Nemcem, ki so se proti slovenskim gostom navzlic političnemu nasprotstvu vedli jako uljudno in dostojno, se lista ne upata očitati njih vedenje, seveda z ozirom na gmotno podporo, katero dobivata od njih, čeprav jima tolika prijaznost proti slovanskim gostom nikakor ni všeč. Indirektno pa jim to vender očitata, pripovedujoč s posebnim zadoščenjem, da je neki Sokol hotel pregovoriti — nočnega čuvaja Šoštanjskega, naj kliče ure v slovenskem jeziku, da je pa „Der wackere Alte“ to odločno odklonil, češ, Šoštanj bo po odhodu Sokolov zopet nemšk trg. „Der wackere Alte“ bil je torej o praznikih — kakor je čitati mej vrstami — jedini v Šoštanju, ki je bil „gesinnungstüchtig“, jedini, ki se ni izneveril političnemu prepričanju tujim gostom na ljubav, jedini, ki se ni udal zapeljivim besedam hudobnega Sokola, jedini, ki se je v ta dan zavedal nemškega karakterja Šoštanja. Slava „dem wackern Alten“, zakaj milo se nam stori, če pomislimo, kaj bi se lahko zgodilo, če bi nočni čuvaj klical v Šoštanju ure v slovenskem jeziku in bi vsled tega „Tagespoštini“ somišljeniki ne vedeli — kdaj domov!

— (Osobne vesti.) C. kr. deželni šolski svet imenoval je vikarja in stolnega kapelana gosp. Maur. Šarabona v Ljubljani definitivnim katebetom na prvi mestni petrazredni deški šoli v Poljskih ulicah in na mestni petrazredni nemški dekliški šoli v bolniških ulicah.

— (Društvo „Sava“.) Osrednje upravništvo slov. ferijalnega društva „Sava“ vabi častite gg. starešine, naj se udeleže okrožnega shoda za Gorenjsko, ki bode jutri dné 21. t. m. ob 2. uri popoldan v prostorih narodne čitalnice v Kranji.

— (Cestna dirka kluba slov. biciklistov „Ljubljana“.) Vspored za jutranjo dirko je nastopni: 1. Odhod biciklistov iz društvene dvorane točno ob 2. uri popoldne, in sicer: Križevniški trg, Emonska cesta, Cojzova cesta, Trubarjeve ulice, Št. Jakobski trg, Stari trg, Mestni trg, Špitalske ulice, Gledališke ulice, Kongresni trg, Šelenburgove ulice, Dunajska cesta, Marije Terezije cesta do Koslerja. 2. Pričetek dirke točno ob 3. uri. (Blagajna odpre se ob 1/23. uri. a) Dirka 2 km daljine za prvence (od km 1/3—1/1). I. Veliko srebrno svetinjo. II. Malo srebrno svetinjo. III. Bronasto svetinjo. (Benčan, Jakopič, Majdič, Pehani, Rus, Stermecky, Supan.) b) Dirka 5 km daljine (Handicap) (od km 1/1—4 in nazaj). I. Veliko srebrno svetinjo in častno darilo kluba. II. Malo srebrno svetinjo. III. Bronasto svetinjo. (Bohinc, Ravnihar, Seunig, Stiasny, Supan.) c) Dirka 10 km daljine (od km 1/1—1/6 in nazaj.) I. Veliko srebrno svetinjo in častno darilo Ljubljanskih narodnih gospej in gospodičin. II. Malo srebrno svetinjo. III. Bronasto svetinjo. Prvi pridobi si pridevek „Prvak“ kluba slov. biciklistov „Ljubljana“. (Bohinc, Fürsager, Koželj, Majdič, Ravnihar, Seunig, Stiasny.) Po končani dirki razdelitev daril. Mej dirko in po končani dirki svira vojaška godba. Vspored godbe: 1. „Koračnica“. 2. Titl: „Ouverture“ k operi „Königs-lieutenant“. 3. Ivanoviči: „Veturia-valček“. 4. Verdi: „Il finale“ iz opere „Aida“. 5. Robba: „Veni-vidi-vici“, marschpolka. 6. Smetana: „Prodana nevesta“, sekstet. 7. Strauss: „Schneewittchen“, polka mazurka. 8. Leibold: „Hrvatski dom“, potpourri. 9. Griesar: „Ouverture“ k operi „Sahra“. 10. Strauss: „Frankfurtov pozdrav Dunaju“, valček. 11. Ipavice: „Domovina“, pesem. 12. Robeck: „Tausend Touren“, galopp.

— (Za dijaško veselico v Kranji) jutranji dan bode vrt g. Petra Mayerja ml. primerno okrašen. Ker je gostilnica rodoljubnega g. Mayerja, z vsem dobro in obilno preskrbljena, in je tudi vrt senčnat in toliko velik, da ima na njem prostora nekaj stotin ljudij, upati je, da se zbere ondi mnogo slovenskih rodoljubov, tako da bodo mogli naši dijaki večjo svoto prispeti za Prešernov spomenik.

— (Nova železnica.) Trgovsko ministerstvo dovolilo je stavbenemu podjetništvu A. A. Hauser v Gradci, da sme izvrševati tehniška pripravljalna dela za zgradbo normalnotirne lokalne železnice od postaje Polžela, na železnični progi Celje Velenje, čez Gomilsko, Vransko, Motnik, Špitalič, Šmartno, Kamnik in čez Križ v Kranj do državne železnice in sicer za dobo jednega leta.

— (Vreme.) Vročina postala je zadnje dni uprav strahovita. Ljudje se čutijo tako, kakor znani svetopisemski mladeniči v razbeljeni peči, razloček je le ta, da nihče od nas nima upanja priti v biblijo. Kakor navadno, trdó tudi sedaj najstarejši ljudje, da ne pomnijo take vročine ter zagotavljajo, da bi mogla imponirati vsakemu kongo-murinu. V Ljubljani se še ni primerila nikaka nesreča, a iz drugih mest se poroča, da je vročina že tirjala svojih žrtev. Na Dunaji, v Budimpešti, v Parizu in v Marsilji cepajo ljudje vsled vročine kakor snopi. Mnoge zadel je že mrtvoud. Meteorološki urad v Budimpešti je konstatoval, da take vročine, kakor včeraj, že ni bilo trideset let. Vojaške vaje Dunajske garnizije so ustavljene, o naših vojaki pa, ki se pekó na Krasu, nimamo poročila. V Ljubljani se govori, da sta dva vojaka vsled vročine nevarno zbolela, a ta vest še ni avtentično potrjena. — Najhujše je pač to, da se niti hitrega preobrata ni nadejati, kajti podnebje je čisto ko ribje oko.

— (Dvajsetletnico) obhajalo bode Viško-Glinško gasilno društvo dné 18. prih. meseca. Natanejeji vsopred priobčimo v jedni prihodnjih števil.

— (Cvet in sad) Navrtič ob Vižmarskem kolodvoru, vidl se sedaj hruška, ki ima že sad, ob jednom pa je zopet pognala cvet.

— (Za Cirilo-Metodovo družbo.) Iz Litije se nam piše dne 19. t. m.: Kakor se je že poročalo v „Slovenskem Narodu“, pričelo se je tukaj 9. junija t. l. v gostilni gospe Josipine Kobler kegljanje na dobitke za dame v korist naše velevažne šolske družbe sv. Cirila in Metoda. Včeraj se je to kegljanje zaključilo ob štirih popoldne. Čistega dohodka se je nabralo 32 gld. Ta znesek se bo uložil v mestno hranilnico Ljubljansko. za toliko časa, da se nabere stotak in potem vpiše Litijski trg mej pokrovitelje te družbe.

— (Požar in velika nesreča.) Dne 17. t. m. ob 1/2 10. uri zvečer nastal je v Olševku pri Št. Jurji nad Kranjem pri posestniku Janezu Podjedu velik požar. Pogorela je hiša in vsa gospodarska poslopja, tako da je škoda nad 1500 gld., dočim je bil lastnik zavarovan samo za 1000 gld. Navzlic neutrudnemu zasledovanju še ni bilo moči dognati, kako je ogenj nastal, sodi se pa splošno, da ga je zanetila zlobna roka, kajti goreti je pričelo pri svinjaku. Na lice mesta prišli so takoj orožniki s Predvora in iz Št. Jurja, tudi brizgalna je bila koj pri roki a žal, pomanjkovalo je vode, tako da je prava sreča, da so neumorni gasilci rešili sosedna poslopja in sploh vso vas. — Za gospodarskim poslopjem je vodnjak, kateremu je požar vpepelil leseni oklep. Dne 19. t. m. hoteli so vodnjak popraviti in v to naprej dvigniti lesene cevi iz njega. V ta namen spustil se je Miha Kern v vodnjak, da priveže cevi na vrh, a prišedši komaj 6 do 7 metrov globoko, omamil ga je ogljeni plin, ki je nastal vsled ogorkov, ki so popadali v vodi. Mož se ni mogel vzdržati, padel je in to 14 metrov globoko v vodnjak in se tam ujel za močen tram. Ko je zapazil ponesrečencev sin France Kern, kaj se je primerilo njegovemu očetu, spustil se je kar po cevih v vodnjak. Za njim spustili so vrh, na katero je France Kern privezal očeta, sam pa se je vrvi kar z rokama prijel. Komaj pa so ju bili ljudje potegnili do polovice kvišku, omočil je plin Franca Kerna, da je padel nazaj na tram, dočim so očeta čeprav povse nezavestnega srečno spravili na dan. Onemoglemu Francu Kernu hitel je na pomoč navzočni Matevž Kešnar vulgo Sajavec, oženjen posestnik in oče dveh majhnih otrok. Spustil se je v vodnjak ali plin omanil je tudi njega tako, da je obležal na tistem tramu, kakor France Kern. Štirje možje so skušali rešiti ponesrečenca, a vsakega morali so prej potegniti iz vodnjaka, nega je prispel do trama, tako dušiven je bil plin, in vsakega spravili so nezavestnega iz vodnjaka. Kranjsko gasilno društvo, poklicano na pomoč, prihitelo je na kraj nezgode pod vodstvom g. O. Reša ter brizga je vodo v vodnjak razpršilo plin v kratkem tako da v vodnjak spuščena goreča sveča ni več ugasnila. Strah in groza pa je bila tolika, da se tudi sedaj ni nihče več upal v vodnjak; končno oglašil se je vrl mož, Janez Podjed iz Olševka ter se spustil v vodnjak. Trikrat morali so ga potegniti kvišku in trikrat spustil se je zopet doli ter končno z mnogim trudom privezal ponesrečenca na vrh. Ko so ju izvlekli, bila sta že mrtva. Sočutje je splošno in skoro vsako oko bilo je rosno.

— (Iz Žirov) se nam piše: „Dne 14. t. m. obhajali smo v naši dolini pravi narodni praznik. Posetilo nas je namreč Idrijsko gasilno društvo. Že vzprejem bil je ginljiv, ko sta se pobratili naše in Idrijsko gasilno društvo. V lepem sprevedu so prikorakali v našo vas. Po maši, pri kateri so izuljudnosti krasno peli Idrijski pevci, odišli so v gostilno Sedejevo, kjer se je unelo živahno življenje. Govor sledil je za govorom. Vsi govori so poudarjali zjedinenje in bili burno odobravani. Mej posameznimi presledki pa se je glasilo dobro ubrano petje Idrijskih, iz prijaznosti sodelujočih pevcev. Ko je prišel čas ločitve, poslovili so se Idričanje s krasnim govorom, kateri bode vsacemu navzočemu gotovo ostal v spominu. Mi pa, kateri smo vživali ta krasen prizor, zahvaljujemo se Vam Idričanje na prijaznem posetu. Pridite večkrat k nam, vzprejeli Vas bomo vsikdar po naših skromnih močeh prijazno. S tem bode oživili našo bolj zapuščeno dolino in tudi pripomogli k izobrazbi našega ljudstva.“

— (Pritožba v poštnih rečeh) Piše se nam iz Rovt pri Logatci dne 18. t. m.: Poštna zveza z Logatcem je pri nas skrajno neugodna, vrh tega pa tudi poslovanje v Logatci ni povse tako točno, kakor bi bilo želeto. V dokaz samo dva slučaja: Dne 10. t. m. prišlo je na pošto v Logatci priporočeno pismo, namenjeno v Rovte. Adresat

dobil je recept dne 13. t. m. in po mnogih nezgodah dne 16. tudi pismo, a ne tistega, ampak neko drugo, v Idrijo namenjeno pismo. Priporočeno pismo pride torej v osmih dneh v Rovte, koliko časa hodi v Idrijo ne vem povedati. To se dogaja večkrat, primerilo se je celo, da se je oddalo denarno pismo drugemu človeku in je je adresat dobil 3 dni pozneje odprto v roke. Prosimo torej kolikor moči točnosti.

— (Pretep.) Dne 15. t. m. spoprijeli so se v gostilnici Jere Srnc v Spodnjih Hočjah domači fantje z Bohovškimi. Pretepa udeležil se je tudi 40letni oženjeni posestnik Miha Kerhelj, katerega so Bohovski fantje tako pobili, da je še tisto noč umrl. Orožniki prijeli so devet teh pretepačev in jih izročili okrajnemu sodišču v Mariboru.

— (Mariborski vinopivci) so v velikem strahu. Obrtno oblastvo preiskalo je namreč cenena baje tirolska in italijanska vina, katera so točili razni krčmarji po nenavadno nizki ceni, namreč po 20 ali 24 kr. liter. Strokovnjaki so se izrekli, da preiskano vino ni pristno, obrtno oblastvo pa je poslalo nekaj te kapljice v Klosterneuburg v natančno preiskavo. To preskuševališče se je izreklo, da je konfiskovano vino slabo, da smrdi po starih drožah in da ga brez posebne koncesije ni smeti točiti. Govorica, da so nekateri pivci te pi-jače že umrli, ni resnična, pač pa je istina, da je vsa ta reč vzbudila precejšnjo senzacijo zlasti v krogih vinskih trgovcev, ki kupujejo svoje blago v Mariboru.

— (Iz domačih zdravilišč.) V Dobrno pri Celji došlo je do 15. t. m. 506 strank ali 907 osob, v Rimske toplice pri Zidanem mostu pa do 12. t. m. 413 strank ali 885 osob.

— (Tatvina.) Minolo soboto ukradli so nepoznani, najbrže elegantni zlikovci v Poličanah ob Vrbskem jezeru iz kopelne kabine neki dami raznih dragocenosti, vrednih do 1400 gld.

— (Štiridesetletnico duhovniško) praznoval je v sredo v basiliki sv. Antona v Padovi Tržaško-Koperski škof, čast. g. dr. J. N. Glavina. Monsignor Glavina rodil se je 13. aprila 1828. leta v Borštu in je bil posvečen v duhovnika dne 17. avgusta 1852 l. Škofom Poreško-Puljskim bil je imenovan z najvišjim odlokom z dne 19. julija 1878, 13. septembra od papeža potrjen in 6. oktobra istega leta v Gorici škofom blagoslovljen. Po smrti Tržaškega škofa dr. Dobrile imenoval ga je cesar dne 19. marca 1882 škofom Tržaško-Koperskim in papež potrdil ga je dne 3. julija. Dne 6. avgusta zasedel je škofov stol v Trstu in dne 15. avgusta istega leta Koperski. V vrsti Tržaških škofov je osem in osemdeseti.

— (Zgradba muzeja v Ogleji.) Centralna komisija za umetnostne in zgodovinske spomenike ukrenila je v svoji zadnji seji, da bode podpirala zgradbo krščansko-srednjeveškega muzeja v Ogleji le v tem smislu pri ministerstvu za pouk in bogočastje, da bode ta državni muzej popolnoma samostalen zavod. Imel bi samostalen budget in samostalno dotacijo, svojega kustosa in svojo upravo in bi nikakor ne bil v zvezi s starinarškim muzejem.

— (Dvojni samomor.) Blizu Tržiča (Monfalcone) v Primorji izvlekli so iz morja skupaj zvezana trupla necega moža in neke ženske. Dvojica, on uradnik pri Lloyd in ona soproga necega tovariša njegovega, peljala sta se navlaš iz Trsta v Tržič, da skupno utopita nesrečno ljubezen v morskimi valovih.

— (Redek slučaj.) Začetkom tega meseca šla je kočarica Jera Kušterle iz Podbrda na Primorskem na planino kosit. Pri delu se ji je spodknilo in padla je s skale v 30 m. globoko brezno. Žena je bila v drugem stanu, a navzlic nevarnemu padcu povila je še tisti dan slabotno deklico, drugo jutro pa še dva dečka, tako, da ji je sedaj skrbeti za najmanj živih otrok.

— (Štrajk Zagrebških zidarjev.) Strajkujoči zidarji se navzlic dobrohotnemu prigovarjanju ne marajo poprijeti dela. Stavbeni podjetniki Zagrebški izjavljajo, da ne povešajo mezdo, ker so zidarji v Zagrebu itak bolje plačani nego drugod in da ne vzprejmo nikogar štrajkujočih zidarjev več v delo, če se ne oglasi do dne 22. t. m.

— (Reška luka.) V prihodnji seji trgovinske zbornice Reške posvetovala se bode ta korporacija o korakih, katere bi bilo storiti, da bi vlada proglašila Reško luko zopet za prosto luko, kajti odkar se je to odpravilo, manjša se trgovina od dne do

dne čutno, državni dogodki pa se vsled večjih upravnih stroškov niso pomnožili.

Književnost.

— „Argo“. Zeitschrift für krainische Landeskunde. Ravno kar izšla je 2. številka tega, za starinarje zanimivega časopisa, ki ga izdaje in piše skoro izključno sam g. muzealni kustos Müller v Ljubljani. V večjih člankih razpravlja o gradiščih pri Šmihelu poleg Hrenovic, o rimskih najdbah v Ljubljani, o važninajdbi v Šišenski cerkvi in o neki panorami iz Gorenjskih planin od l. 1701. Poleg teh ima še nekaj manjih stvari. Priložena je litografovana priloga, ki razjasnjuje razne članke z dobro izvedenimi podobami. List izhaja vsak mesec na poldrugi poli in mu je cena za vse leto 4 gld.

— Hoffmanove povesti. Marljiva knjigarna J. Giontinijeva v Ljubljani izdala in založila je zopet štiri zvezke povesti, namenjenih slovenski mladini. To so nastopne povesti Fr. Hoffmanove: 1. Bog pomaga. 2. Peter Prostak. 3. Kako vzgaja osoda. 4. Kar Bog stori, vse prav stori. Znani pisatelj „Tisoč in jedne noči“ prištevava se najboljim in najbolj priljubljenim pripovedovalcem za mladino in za prosto ljudstvo. Ker je imenovane povesti na slovenski jezik prevel g. Funtek, ustrezajo tudi v jezikovnem oziru vsem zahtevam in se čitajo prav prijetno. Priporočati jih smemo torej vsem prijateljem mladine, da jih razširjajo mej njo. Vsak zvezek obsega okoli 80 strani in ima štiri lepo izvedene podobe v jeklorezu. Cena trdo vezanemu zvezku je 40 kr.

— Novi denar v avstro-ogerskem cesarstvu primerjan s sedanjim in z denarjem poglavitnih držav v Evropi. Tako je naslov 8 strani obsežni brošurici, ki jo je izdala tiskarna E. Seitz v Gorici. Pridejan je primerjalni razkaz mej novo našo krono in frankom. Drobnostvarica, kateri je cena 4 kr. utegne posebno ugajati prostemu narodu.

— Novi novci, narodno-gospodarske cr-tice o promeni vrednote; uputa glede porabe i promiene, preračunovanja i prometa avstro-ugarske vrednote, sastavio Dragotin Lihl. Pod tem naslovom izšla je knjiga, ki na kratko in popularno razlaga vse, kar je treba znati o novem denarju. Priložena je tabela s podobami novih novcev v barvotisku v naravnih velikosti. Na 78 straneh najde čitatelj mnogo poučnega in zanimivega gradiva in tudi praktične izglede, kako preračunati stari denar na novi. Cena knjižici je 60 kr. s poštnino 65 kr. in se dobiva pri pisatelju v Zagrebu in v Zagrebških knjigarnah R. F. Auera in Dioničke tiskare.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. avgusta. Vsled vročine umrli danes zopet dve osebi; mnogi padli v omotico.

Zagreb 20. avgusta. Sabor vzprejel adresni načrt večine v generalni in v specijalni debati.

Kromeriž 20. avgusta. Kardinal Fürstenberg umrl.

Washington 20. avgusta. Ameriški diplomatiški zastopnik v Carigradu je naznanil, da so bili ameriški misijonarji v Mali Aziji napadeni in trpinčeni. Državni tajnik naročil poslaniku zahtevati od porte takojšnjo zadoščenje in zajedno odposlal dve bojni ladiji na obrežje Male Azije.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica v Gornji Radgoni imela je v prvem polletju svojega obstanka 26.124 gld. 69 kr. denarnega prometa. Udov je bilo 83 z doneskom 830 gld. Ulog je bilo za 12.458 gld. 10 kr., posojil pa 9437 gld.

— Koliko se zaigra v loteriji? Po uradnih izkazih stavi se v loteriji vsako leto povprek 22 milijonov goldinarjev, dobitkov pa se izplača le 12 milijonov goldinarjev, povprek se torej vsako leto zgubi v loteriji 10 milijonov goldinarjev. Od l. 1819 do 1886 stavila se je v malo loterijo v Avstriji ogromna vsota 1300 milijonov goldinarjev!

— Koliko brzojavk se odda na vsem svetu? Mejnarodni brzojavni urad v Bernu v Švici izračunil je na podlagi verodostojnih podatkov, da je l. 1891 bilo oddanih na vsem svetu 296.017.000 brzojavk. Izmed teh bilo je oddanih 207.595.000 ali 70% v Evropi.

— Sibirski železnica. Po brzojavnih poročilih iz Vladivostoka dela 12.000 ljudi pri zgradbi Usurske železnice, izhodnega oddelka prekosibirske železnice. Vse je gotovo, da se začne graditi postaje in se napelje brzojav. Do jeseni bode popolnoma dogotovljenih 100 kilometrov tega velikan-skega dela.

Listnica uredništva.

Gospod dopisnik v Šostanj: Kdor je bil v Šostanji, ta se je sam prepiral, da sta golo resnico pisala naš list in „Domovina“. Telegram v „S. P.“ je pa že po svoji vsebini bil goljuf. Blažev žegen. Vašega „pojasnila“ torej pač ni treba. Zdravi! — Naših gg. dopisnikov prosim potrpljenja, če njih dopisi ne pridejo koj v list; s prostoro nam gre vedno tesna.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se da tako mnogostoransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepi in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJSKA TUCHLAUBEN 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego dve steklenici se ne pošilja. 6 (42—11)

Za kmetijstvo. Znano je in dognano, da se pojavijo kužne bolezni pri naših domačih živalih najraje na spomlad, kadar je vreme nestanovitno, kadar pridejo iz hleva na pašo, ker upliva to močno na organizem, zlasti pri mladi govedu, pri prašičih, ovcah, kuretnini itd. Priporočati je torej da se uporabijo preservativna sredstva pravčasno in kot tako je „Kwizdin korneuburški živinoredilni prašek, Kwizdina restitucijska tekočina, Kwizdin prašek za prašiče, Kwizdina tekočina proti driski ovc, Kwizdin prašek za kuretnino, piščance, gosi, race itd. že mnogo let znano in obljubljeno. II.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrlj so v Ljubljani:

17. avgusta: Marija Kovačič, paznikova žena, 33 let, Stari trg št. 18, jetika.
19. avgusta: Martin Skubec, tovarniški delavec, 43 let, Streliške ulice št. 14, driska. — Jakob Jager, delavčev sin, 1 mesec, sv. Petra cesta št. 37, atrofija. — Carolina Herbig, uradnikova vdova, 74 let, Kravja dolina št. 11, marasmus senilis.
V deželni bolnici:
15. avgusta: Jakob Pankerc, delavec, 35 let, tuberkuloza.
16. avgusta: Ignacij Vesel, dninar, 28 let, srčna hiba. — Marija Slana, gostija, 88 let, dysenteris.
17. avgusta: Jožef Müller, gostac, 71 let, emphysem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. avg.	7. zjutraj	736.4 mm.	19.7° C	sl. zah.	jasno	
	2. popol.	734.6 mm.	31.2° C	sl. zah.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	735.0 mm.	20.9° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 23.9°, za 5.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 96.25	gld. 96.40
Srebrna renta	95.95	96.10
Zlata renta	114.—	114.05
5% marcna renta	100.50	100.40
Akcije narodne banke	1000.—	1000.—
Kreditne akcije	315.75	315.—
London	119.60	119.55
Srebro	—	—
Napol.	9.49	9.49
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	58.52 1/2	58.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	184
Ogerska zlata renta 4%	111	75
Ogerska papirna renta 5%	100	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	192
Rudolfove srečke	10	24
Akcije anglo-avstr. banke	120	153
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	237	50

Prospekti o zdravili in vodozdravilnici Giesshubler Puchstein pošilja se zastoj in frankovano.

Najboljša pitna voda

kadar preti nevarnost epidemije, je v takih slučajih čisto skušana, od medicinskih avtoritet vedno priporočovana

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

V njej se ne nahajajo nikake organske substance ter je zlasti v krajih, kjer je studenčna ali vodovodna voda dvomljive kakovosti, najprikladnejša pijača (2-2)

Dr. Emil Bock

ordinuje od 18. avgusta tega leta počenši
v Gradišči šte. 7

(v pritliče na desno.)

Dopoludne od 9. — 11. ure.

Popoludne od 2. — 3. ure.

(921—2)

Prememba stanovanja.

Podpisana daje na znanje, da stanuje od sedaj na Turjaškem trgu št. 8, I. nadstropje, ter se priporoča spoštovanim damam kot samostojeca, vestna in zanesljiva

babica.

Tudi vzame dame za nekaj časa v popolno oskrbovanje. (929—3)

Z osobitim spoštovanjem

Emilija Nasko, doktorska hči, izkušena babica,
Turjaški trg št. 8, I. nadstropje.

Fran Kaiser
puškar v Ljubljani
(Odlikovan v Gradcu 1890. l., v Trstu, Gorici in Zagrebu 1891. l.)
priporoča mnogovrstno
zalogo orožja in raznih lovskih potrebščin, kakor tudi pušk lastnega izdelka
ter izvršuje vsakojaka popraviljanja točno in po najnižjih cenah. (949-1)

Nove češke glasbovine.

Smetana — **Prodana nevesta**. Komična opera. Potpourri. Dvoročno. Gld. 1.50, po pošti gld. 1.55.
Malát — **Kitica melodij iz opernih del Smetane**. Potpourri. Dvoročno. Gld. 2.—, po pošti gld. 2.05.
Malát — **Breloques**. Zbirka skladb. I. zvezek za glasovir 4 ruce. Gld. 1.—, po pošti gld. 1.05.
Malát — **Ruže stolista**. 100 slovanskih narodnih pesmi za glasovir ali harmonium. Gld. 2.—, po pošti gld. 2.10.
Smetana — **Tajemství**, komička opera v treh dejstvih. Klavirni výtah se zpěvy. Cena gld. 5.—, po pošti gld. 5.15.
Novaček R. — **Z přírody**. Štiri skladbe za gosli in glasovir. Gld. 2.—, po pošti gld. 2.05.
Malát — **Deň štěstí**. 12 skladb za gosli in glasovir. Gld. 1.50, po pošti gld. 1.55. (935—2)

J. Giontini v Ljubljani.

SACCHARIN
(Zuckerextract)
sladkorjev izvleček
275krat slajši od sladkorja ter posebno pripraven za gostilničarje, dobiva se v zavitkih po 1 in 2 gld. pri (930—2)
Franu Gschella
trgovec z mešaním blagom
v Radečah pri Zidanem mostu.

L. M. Ecker

7 Dunajska cesta, LJUBLJANA, Dunajska cesta 7
priporoča se za naročbo

vodovodnih instalacij

vsake vrste, oprav za kopeli, umivalnih miz, stranišč, pisoarjev, kuhinjskih odливkov iz steklenega loščila in fajančne, potem straniščne cevi iz ulitega železa in gnanice ter ima vse to v zalogi.

Prevzemam vsakovrstna

kleparska dela, stavbinska in galanterijska

ter je izvršujem solidno, takisto prevzemam tudi vse poprave ter je izvršujem najskrbneje. (432—18)

Zaloga hišnih in kuhinjskih potrebnosti in loščene kuhinjske posode.

Najbolja izvršitev pokrivanj iz lesnega cementa in strešnega kleja, z mnogoletnim jamstvom.

Zaloga lesnega cementa, strešnega laka, strešnega kleja in strešnega papirja najboljšje vrste po najnižjih cenah.

Preračuni stroškov, kdor je zahteva, zastoj in frankovano.

Vizitnice
priporoča (956—4)
„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.
Največji izbor
Najnižje cene.
Preobleke. Popravila.
L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Spretnega pisarja

(eventualno sollicitatorja), z lepo pisavo in dobrimi spričali, kateri ima že nekoliko prakse, vzprejemem za dobro plačo v svojo pisarno.

Advokat dr. Krisper v Ljubljani.

Učenec

dridnega zadržaja, slovenskega in nemškega jezika zmožen, z dobrimi spričevaji, vsprejme se takoj v trgovino **F. Skušek-a v Metliki.** (908—3)

Krepek rokodelski učenec

se vzprejme v **K. Schaffelnerja izdelovalnici za ptle.** (932—3)
Florjanske ulice št. 32.

Išče se učenec

z dobrimi šolskimi spričevaji za trgovino s specerijstnim blagom v Ljubljani. — Natančneje pove upravnistvo tega lista. (952—1)

Ravnokar izišel je:

Občni zemljevid Kranjske.

Po uradnem gradivu z označenjem okrajnih glavarstev in davkarskih okrajev ter razvrstitve ljubljanske škoļje izdala in narisala (947—2)

Emilij Jahnz in Ferd. pl. Genzič.

Cena 80 kr., po pošti 3 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Naznanilo in priporočilo.

Podpisane jemlje si čast, p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da je prevzel

gostilno v Trubarjevih ulicah

pod imenom

Narodna gostilna

kjer bode točil izvrstno vino in Graško pivo, kakor tudi postregel z dobrimi jedili. — Vsprejemajo se naročila za obed in večerjo.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

(933—2) F. Remic, gostilničar.

VIKTOR BOLAFFIO
vinski trgovec
naznanja slav. občinstvu in p. n. gospodom gostilničarjem, da ima sedaj svoje
vinske kleti
v lastnem poslopji (953-1)
poleg Ljubljanskega drž. (Rudolfovega) kolodvora v Spodnji Šiški.

Vino na prodaj.

Pristno, jako dobro

hrvatsko vino

od leta 1891. (950—1)

je pri podpisanem na prodaj.

Ker bodem od zdaj zanaprej gostilno na račun imel, prodajam vse svoje lastno vino prav po ceni.

Fran Čanžek

gostilničar pri frančiškanskem mostu v Ljubljani.

Pravi zaklad
za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in tajnih razpašnostij je izborno delo
Dra Retau-a
Sebeohrana.
Češko izdanje po 80, nemški izdaji. Z 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjigarni „Verlags-Magazin R. F. Bieroy v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34“, kakor tudi v vsakej knjigarni. (1089—34)

v steklenicah od 45 kr. naprej v vseh specerijskih in delikatesnih trgovinah.

Kakor zmeraj,
dobé se tudi letos
najlepši
in
najcenejši

otročji vozički

samo pri (397-23)
Anton Obrezi,
tapecirarji
v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 4.
Elegantno, fino in močno blago.

Henrik Bazin

tovarna testenine (923-2)
u Gratweinu na Štírskem
priporoča se najljubše spoznavanim gospodom trgovcem.
Ceniki na zahtevanje zastoj in franco.

Samo še nekoliko iztisov.

Bezenškovega
Nauka o slovenski stenografiji, I. del in
Jugoslovanskega Stenografa (III. tečaj), ki objema ce-
drugi del stenografije (komorna stenografija), dobiti je po
jako znižani ceni: I. del 75 kr., II. del 1 gld. 25 kr.
Isto tako se še dobi: (917-2)

Spominek Bleiweisove 70 letnice z vsemi govori in pol
zdravi po 50 kr. v

„Knjižari Dioničke tiskarne“ v Zagrebu.

Učenec

vešč slovenskega in nemškega jezika, **vsprejme se** takoj
v trgovino z mešanim blagom in deželnimi pridelki pri
tvrdki **A. Cwenkel & Co. v Sevnici, Spodnje**
Štajersko. (936-3)

Artur Folakovski

c. kr. okrajni živinozdravnik za okolico Ljubljansko

stanuje (901-4)

od meseca avgusta t. l. naprej

v Kolizeju vr. št. 139.

Praktikant ali učenec

ki je specerijske stroke že nekoliko vajen in želi trgov-
sko šolo obiskovati, **vsprejme se v večjo specerij-**
ske trgovino v Ljubljani. — Kje? po e iz prijaznosti
upravnitvo „Slovenskega Naroda“. (844-6)

Iščejo se nujno:

več finih in prostejših kuharic za tukaj in zunaj
mesta; 2 hišni v plemenitaško hišo, 9-10 gld.; **deklet**
za vse, 5-6 gld.; 2 pestunji, 5-6 gld., mlad dečko
kot služabnik zunaj Ljubljane; komi za mešano trgovino;
natakar z jako dobrim zaslužkom. (951)

Priporoča se:

čedno, brhko deklet za vse, ki zna tudi nekoliko
kuhati, z letnimi spricvali. — Več se izve
v pisarnici **G. Flux**, na Bregu št. 6.

Bela in črna (806-14)

istrska in italijanska vina

ponuja po jako ugodnih cenah

Ivan Cuculić na Reki.

Iščejo se agenti za prodajanje proti dobri proviziji.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz združenih pivovar

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah.

Zaloga piva

(195-26)

prve Graške delniške pivovarne

M. Zoppitsch

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismene polizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Izborno maren pivo v plombiranih steklenicah s patentovanim zamaškom dobiva se vsak
dan sveže. 1/2 litra 11 kr., 1 liter 21 kr. dobiva se v trgovini s specerijskim blagom pri
gospé Ivani Kos v Kolodvorskih ulicah št. 24.

EDVARD POUR

kulturni inženier, gozdni cenilec, imejitelj c. kr. konce-
sijonirane pisarne za promet z zemljišči in posestvi.

Ljubljana, Florijanske ulice št. 4, Redutno poslopje.

P. n.

Podpisane usoja si nujno naznanjati p. n. posestnikom graščin in
druzih posestev, malinov, hiš v mestih in na kmetih ali obrtnih in trgovskih
podjetij, da mu je visoka c. kr. deželna vlada podelila koncesijo za

pisarno za promet z zemljišči in posestvi

s sedežem v Ljubljani

s pravico za sledeča podjetja:

- 1.) Posredovanje pri kupovanju, prodaji in zamenj graščin,
večjih posestev, tovarn, malinov in hiš.
- 2.) Posredovanje pri dajanju in jemanju v najem posestev,
industrijskih podjetij, vil, hiš itd.
- 3.) Posredovanje za napravo obrtnih podjetij na posestvih
na deželi, posredovanje, da se proda razpoložljiva voda za vodo-
vode občinam in zasebnikom, posredovanje pri kupovanju in
prodaji industrijskih in kmetijskih strojev, pri katerih se pre-
skrbi tudi postavljanje, ko se novi napravijo.
- 4.) Preskrbljevanje privatnih administracij, privatnih nad-
zorništev in revizij večjih graščin, gozdov in hiš.
- 5.) Posredovanje pri okroženjih in organizovanjih večjih
posestev, da se doseže večji čist dohodek in preskrbljenost pri-
vatnih centev.

Ker začnem svoje delovanje za izvršitev omenjenih podjetij v svoji
domovini in pristojni občini v Ljubljani, usojam se, opirač se na svoje znanje
in skušnje, katere sem si pridobil v 18 letih kot protokolovan trgovec in od
teh skozi 9 1/2 leta kot c. kr. poročevalec o gozdni cenitvah in potni kmetij-
ski učitelj na Kranjskem in skozi 12 let kot posestnik prodajalnice s stroji in
kulturni inženier v Dunajskem Novem mestu, kjer sem sodeloval tudi kot ce-
nilec pri vseh razkosavanjih zemljišč na Dolenjem Avstrijskem, prosim Vašega
zaupanja, da se poslužujete mojega sodelovanja pri kupovanjih, prodajah,
dajanju in jemanju v zakup, pri čemer Vam zagotavljam, da bodem strogo
solidno ravnal in za vzvršene prodaje in oddaje v najem le nizko plačilo
računal, ter zamerjam

z velespoštovanjem

Edvard Pour

(948-1)

kulturni inženier in zapriseženi gozdni cenilec.

Slovensko gledališče v Ljubljani.

Naznanilo.

Dramatično društvo v Ljubljani, kateremu je namen uzdržavati sloven-
sko gledališče v Ljubljani, naznanja s tem, da se otvori

s 1. septembra meseca 1892

(945-2)

dramatična šola.

Tej šoli je namen, podati onim, kateri se bočejo posvetiti slovenskemu
gledališču, potreben pouk v igranju in deklamaciji. Dramatično društvo vabi
torej one dame in gospode, ki hočejo stopiti v dramatično šolo, naj zglasé
svoj pristop pismeno odboru Dramatičnega društva. Pouk v dramatični šoli
je **brezplačen**. Učenci in učenke, ki pokažejo potrebno sposobnost po
dovršeni šoli, bodo se angažovali za slovensko gledališče.

Dramatično društvo v Ljubljani.

Predsednik.
Dr. Ivan Tavčar.

Tajnik:
Anton Trstenjak.

NOVO!

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena
igrača

borilca.

Dva smešna oččka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za
roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez
vsakršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako
hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim
obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr.,
iz stisnjene papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld.

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

(883-15)

Ad. Rissmann,
lastnik mnogih častnih diplom.

Lepo kožo, fino polt,
svežo in mlado

dobiti je sigurno po

porabi

DOERINGOVEGA

MILA S SOVO.

Glasom
zdravniških potrdil
je to

najboljše nevtravno toaletno milo

sedanje dobe. — Jako čistilno. — Pri-
jetna vonjava. — Ceneno. — Majhna poraba.

Neobhodno potrebno za žensko toileto.

Doeringovo milo s sovo je **jedino**, katero morejo rabiti osebe z
močno občutno kožo. Za umivanje otrok in dojenčev jako pripo-
ročljivo. Kemiško preiskano in potrjeno kot III. (355-6)

najboljše milo na svetu.

Vsakemu pristnemu komadu **Doeringovega mila** je utisnjena varnostna
znamka, sova, od tod imenovanje **Doeringovo milo s sovo.**

Dobiva se po 30 kr. komad pri:

Avg. Auer, Ferd. Bilina & Kasch, lekar Grötschel, Ant. Krisper, Ed. Mahr, Mayr-
jeva lekarna „pri zlatem jelenu“, Piccoli-jeva lekarna „pri angelju“, Ub. pl.
Trnkóczy, lekar. — V Kranji: Martin Pettan, Rud. Starovasnik. Generalno za-
stopstvo za Avstro-Ogersko: **A. MOTSCH & Co.,** Dunaj, I., Lugeck 3.